Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

zo 7. apríla 2016*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Samostatní obchodní zástupcovia — Smernica 86/653/EHS — Článok 17 ods. 2 — Náhrada za zákazníkov — Podmienky priznania — Získanie nových zákazníkov — Pojem ‚noví zákazníci‘ — Zákazníci zastúpeného, ktorí po prvýkrát kupujú tovar, pričom jeho odbytom bol poverený obchodný zástupca“

Vo veci C-315/14

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Bundesgerichtshof (Spolkový súdny dvor, Nemecko) zo 14. mája 2014 a doručený Súdnemu dvoru 2. júla 2014, ktorý súvisí s konaním:

Marchon Germany GmbH

proti

Yvonne Karaszkiewiczovej,

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda tretej komory L. Bay Larsen, vykonávajúci funkciu predsedu štvrtej komory, sudcovia J. Malenovský, M. Safjan, A. Prechal a K. Jürimäe (spravodajkyňa),

generálny advokát: M. Szpunar,

tajomník: C. Strömholm, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 4. júna 2015,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— Marchon Germany GmbH, v zastúpení: C. Stempfle, C. Nitsche, A. Zafar a A. Herbertz, Rechtsanwälte,

— pani Karaszkiewicz, v zastúpení: G. Heinicke, Rechtsanwalt,

— nemecká vláda, v zastúpení: T. Henze, B. Beutler, J. Kemper a J. Mentgen, splnomocnení zástupcovia,

— česká vláda, v zastúpení: M. Smolek, J. Vláčil a T. Müller, splnomocnení zástupcovia,

— Európska komisia, v zastúpení: K.-P. Wojcik a E. Montaguti, splnomocnení zástupcovia,

* Jazyk konania: nemčina.

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 10. septembra 2015,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 17 ods. 2 písm. a) smernice Rady 86/653/EHS z 18. decembra 1986 o koordinácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa samostatných obchodných zástupcov (Ú. v. ES L 382, s. 17; Mim. vyd. 06/001, s. 177).

2 Tento návrh bol podaný v konaní, ktorého účastníkmi sú Marchon Germany GmbH (ďalej len „Marchon“) a pani Karaszkiewicz vo veci výšky náhrady za zákazníkov, ktorú si posledná uvedená uplatňuje voči spoločnosti Marchon, v dôsledku ukončenia jej zmluvy obchodného zástupcu.

Právny rámec

Právo Únie

3 Druhé a tretie odôvodnenie smernice 86/653 stanovujú:

„Keďže navyše rozdiely v štátnych zákonoch, ktoré sa týkajú obchodného zastúpenia podstatne ovplyvňujú podmienky súťaže a výkon tejto činnosti v rámci [Európskej únie] a sú určujúce jednak na ochranu obchodných agentov *vis-a-vis* tým, ktorých zastupujú a aj na ochranu obchodných transakcií [a poškodzujú úroveň ochrany obchodných agentov v ich vzťahoch s tými, ktorých zastupujú, ako aj bezpečnosť obchodných transakcií – *neoficiálny preklad*]; keďže okrem toho tieto rozdiely sú také, že podstatne bránia uzatváraniu, výkonu a prevádzkovaniu kontraktov obchodného zastúpenia, kde zastúpení a obchodní zástupcovia sú usadení v [rôznych – *neoficiálny preklad*] členských štátoch;

keďže obchod s tovarom medzi členskými štátmi sa má uskutočňovať za podmienok, ktoré sú podobné jednotnému trhu a v tomto dôsledku je potrebná aproximácia právnych systémov členských štátov v rozsahu potrebnom na správne fungovanie spoločného trhu; keďže v tomto ohľade pravidlá, ktoré sa týkajú konfliktu zákonov neodstránia nekonzistenciu vo vzťahu k uvedenému obchodnému zastúpeniu ani v prípade ak by boli jednotné a preto navrhnutá harmonizácia týchto pravidiel je nevyhnutná nehľadiac na ich existenciu“.

4 Článok 1 ods. 1 a 2 tejto smernice stanovuje:

„1. Harmonizácia opatrení ustanovených v tejto smernici sa bude uplatňovať na zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia v členských štátoch, ktoré sa týkajú vzťahov medzi obchodnými zástupcami a zastúpenými.

2. Na účely tejto smernice, ‚obchodný zástupca‘ znamená samostatne zárobkovo činného sprostredkovateľa, ktorý má trvalé oprávnenie dojednávať predaj alebo nákup tovaru v mene a na účet inej osoby, ktorá sa ďalej nazýva ‚zastúpený‘ alebo dojednať a uzatvoriť takéto právne úkony na účet a menom zastúpeného.“

5 Článok 3 uvedenej smernice uvádza:

„1. Pri výkone svojich činností musí mať obchodný zástupca na zreteli záujmy toho, koho zastupuje, a konať zodpovedne a dobromyseľne.

2. Obchodný zástupca musí najmä:

a) vyvíjať príslušnú snahu pri vyjednávaní, a pokiaľ je to vhodné uzatvárať transakcie, ktoré sú mu zverené;

…“

6 Článok 17 ods. 1 a 2 tej istej smernice stanovuje:

„1. Členské štáty prijmú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby obchodný zástupca po zániku zmluvy o obchodnom zastúpení dostal náhradu podľa odseku 2 alebo náhradu škody podľa odseku 3.

2.

a) Obchodný zástupca má nárok na náhradu do takej miery, do akej:

— priviedol zastúpenému nových zákazníkov alebo podstatne zvýšil finančný objem obchodov s existujúcimi zákazníkmi, a pokiaľ zastúpený má aj naďalej podstatné prínosy z obchodu s týmito zákazníkmi

a

— náhrada je primeraná všetkým skutočnostiam, najmä provízii za obchody, ktoré obchodný zástupca stratil [ktoré obchodný zástupca stráca a ktoré vyplývajú z obchodov s týmito zákazníkmi – *neoficiálny preklad*]. …

b) výška náhrady nesmie prekročiť čiastku rovnajúcu sa odškodneniu [náhrade – *neoficiálny preklad*] za jeden rok vypočítanú z priemernej ročnej odplaty obchodného zástupcu počas predchádzajúcich piatich rokov a pokiaľ dohoda trvala kratšie ako päť rokov, odškodnenie [náhrada – *neoficiálny preklad*] sa vypočíta ako priemer za toto obdobie;

…“

Nemecké právo

7 Podľa § 89b ods. 1 obchodného zákonníka (Handelsgesetzbuch):

„Obchodný zástupca môže od zastúpeného po ukončení zmluvy požadovať primeranú náhradu, pokiaľ

1. má zastúpený z obchodu s novými zákazníkmi, ktorých získal obchodný zástupca, podstatné výhody aj po ukončení zmluvného vzťahu,

2. vyplatenie náhrady je primerané s ohľadom na všetky okolnosti, najmä na stratu provízií obchodného zástupcu z obchodov s týmito zákazníkmi.

Za rovnocenné so získaním nového zákazníka sa považuje, ak obchodný zástupca prehĺbi obchodný vzťah s niektorým zákazníkom do takej miery, že to z hospodárskeho hľadiska zodpovedá získaniu nového zákazníka.“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

8 Spoločnosť Marchon v rámci svojej činnosti, ktorou je prevádzka veľkoobchodu s okuliarovými rámami, ponúka rôzne modely, značky a kolekcie okuliarových rámov zákazníkom, ktorými sú optiky.

9 Na zabezpečenie distribúcie svojich rámov Marchon využívala služby viacerých obchodných zástupcov. Každého z nich teda poverila úlohou dojednať predaj nie celej svojej ponuky rámov, ale okuliarových rámov jednej značky alebo viacerých konkrétnych značiek. Z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že každý obchodný zástupca je v tej istej zemepisnej oblasti konkurentom ostatných obchodných zástupcov, ktorých spoločnosť Marchon poverila odbytom rámov svojich iných značiek.

10 Pani Karaszkiewicz, ktorá od septembra 2008 do júna 2009 pracovala ako obchodná zástupkyňa spoločnosti Marchon, bola poverená odbytom okuliarových rámov značiek C.K. a F. Marchon jej na tento účel poskytla zoznam optík, s ktorými už mala obchodný vzťah v súvislosti s rámami iných značiek. Pani Karaszkiewicz dojednávala predaj rámov, ktoré jej boli zverené, prevažne s týmito optikami.

11 V dôsledku ukončenia svojej zmluvy pani Karaszkiewicz od spoločnosti Marchon žiadala náhradu za zákazníkov podľa § 89b obchodného zákonníka. V tejto súvislosti predovšetkým tvrdila, že optiky, ktoré v dôsledku jej úsilia po prvýkrát kúpili okuliarové rámy značiek C.K. a F., treba považovať za nových zákazníkov v zmysle tohto ustanovenia, aj keď už predtým boli na zozname zákazníkov, ktorý jej táto spoločnosť poskytla.

12 Landgericht München I (Krajinský súd Mníchov I) vyhovel návrhu, ktorý podala pani Karaszkiewicz, podľa zásady spravodlivého zaobchádzania však znížil výšku priznanej náhrady na polovicu toho, čo požadovala. Uvedený súd sa totiž domnieval, že úsilie, ktoré vynaložila, bolo menšie z dôvodu skutočnosti, že noví zákazníci, ktorých údajne získala pre spoločnosť Marchon, už predtým túto spoločnosť poznali.

13 Marchon podala proti tomuto rozhodnutiu odvolanie na Oberlandesgericht München (Vyšší krajinský súd Mníchov). Vzhľadom na to, že tento posledný uvedený súd uvedené rozhodnutie potvrdil, podala táto spoločnosť opravný prostriedok „Revision“ na Bundesgerichtshof (Spolkový súdny dvor).

14 Vnútroštátny súd sa domnieva, že rozhodnutie o tomto opravnom prostriedku závisí od výkladu článku 17 ods. 2 písm. a) smernice 86/653, a najmä od toho, či za okolností, ako sú tie vo veci samej, treba vychádzať z toho, že obchodný zástupca získal nových zákazníkov v zmysle tohto ustanovenia.

15 Podľa vnútroštátneho súdu sa pojem „noví zákazníci“ v zmysle uvedeného ustanovenia môže obmedzovať na osoby, ktoré pred sprostredkovaním dotknutým obchodným zástupcom nemali nijaký obchodný vzťah so zastúpeným. Uvedený súd sa však pýta, či sa nemá prijať extenzívnejší výklad toho istého ustanovenia, ak obchodný zástupca vzhľadom na distribučnú štruktúru zastúpeného zabezpečuje distribúciu iba časti jeho tovaru. So zreteľom na zmysel a účel smernice 86/653, a predovšetkým na cieľ ochrany obchodného zástupcu v jeho vzťahu so zastupovaným, možno osoby, ktoré dovtedy od zastúpeného nekúpili žiadny tovar, ktorého predajom bol poverený obchodný zástupca, napriek transakciám medzi týmito osobami a týmto zastúpeným týkajúcim sa iného tovaru, považovať za nových zákazníkov v zmysle článku 17 ods. 2 písm. a) tejto smernice.

16 Za týchto okolností Bundesgerichtshof (Spolkový súdny dvor) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúcu prejudiciálnu otázku:

„Má sa článok 17 ods. 2 písm. a) prvá zarážka smernice 86/653 vykladať v tom zmysle, že bráni uplatneniu vnútroštátnej právnej úpravy, podľa ktorej sa za ‚nových zákazníkov' môžu považovať aj zákazníci získaní obchodným zástupcom, ktorí už síce so zastúpeným obchodujú v súvislosti s výrobkami z jeho ponuky výrobkov, ale nie v súvislosti s takými výrobkami, ktorých výhradným predajom poveril zastúpený obchodného zástupcu?"

O návrhu na opätovné začatie ústnej časti konania

17 Spoločnosť Marchon požiadala návrhom podaným do kancelárie Súdneho dvora 18. novembra 2015 o opätovné otvorenie ústnej časti konania.

18 Táto spoločnosť v podstate tvrdí, že k niektorým z pojmov, ktoré použil generálny advokát vo svojich návrhoch, a to „výrobok", „nová kategória výrobkov" a „značka", sa účastníci konania nemali možnosť vyjadriť.

19 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa článku 83 svojho rokovacieho poriadku Súdny dvor môže kedykoľvek po vypočutí generálneho advokáta rozhodnúť o opätovnom začatí ústnej časti konania, najmä ak usúdi, že nemá dostatok informácií, alebo ak účastník konania uviedol po skončení tejto časti konania novú skutočnosť, ktorá môže mať rozhodujúci vplyv na rozhodnutie Súdneho dvora, alebo ak sa má vo veci rozhodnúť na základe tvrdenia, o ktorom sa nemali možnosť vyjadriť účastníci konania alebo subjekty oprávnené podľa článku 23 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie.

20 V prejednávanej veci Súdny dvor po vypočutí generálneho advokáta zastáva názor, že má dostatok informácií na to, aby odpovedal na otázku položenú vnútroštátnym súdom, a že vec nemusí byť skúmaná vzhľadom na novú skutočnosť, ktorá môže mať rozhodujúci vplyv na jeho rozhodnutie, alebo na tvrdenie, o ktorom sa pred ním nemali možnosť vyjadriť účastníci konania.

21 Pokiaľ ide o konkrétne o pojmy „výrobok", „nová kategória výrobkov" a „značka", ktoré použil generálny advokát vo svojich návrhoch, je potrebné uviesť, že účastníci konania mali v písomných pripomienkach a na pojednávaní množstvo príležitostí vyjadriť sa k týmto pojmom.

22 Za týchto podmienok treba návrh na opätovné otvorenie ústnej časti konania zamietnuť.

O prejudiciálnej otázke

23 Pred preskúmaním otázky položenej vnútroštátnym súdom treba pripomenúť, že ako vyplýva z jej článku 1, smernica 86/653 harmonizuje zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia v členských štátoch, ktoré sa týkajú vzťahov medzi stranami zmluvy o obchodnom zastúpení, a vo svojich článkoch 13 až 20 upravuje uzavretie a ukončenie takej zmluvy.

24 Pokiaľ ide o ukončenie zmluvy o zastúpení, článok 17 tejto smernice stanovuje členským štátom povinnosť zaviesť mechanizmus odškodnenia obchodného zástupcu, pričom členským štátom umožňuje vybrať si z dvoch riešení, a to buď náhradu určenú podľa kritérií uvedených v odseku 2 tohto článku, t. j. systém náhrady za zákazníkov, alebo náhradu škody v závislosti od kritérií definovaných v odseku 3 tohto článku, t. j. systém náhrady škody (pozri rozsudok Quenon K., C-338/14, EU:C:2015:795: bod 24).

25 Je nesporné, že Spolková republika Nemecko si zvolila systém náhrady za zákazníkov.

26 V tomto kontexte sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 17 ods. 2 písm. a) prvá zarážka smernice 86/653 má vykladať v tom zmysle, že zákazníkov získaných obchodným zástupcom, ktorého zastúpený poveril predajom tovaru, možno považovať za nových zákazníkov v zmysle tohto ustanovenia, a to napriek tomu, že títo zákazníci mali už s týmto zastúpeným obchodný vzťah týkajúci sa iného tovaru.

27 Podľa článku 17 ods. 2 písm. a) prvej zarážky smernice 86/653 má obchodný zástupca nárok na náhradu do takej miery, do akej priviedol zastúpenému nových zákazníkov alebo podstatne zvýšil finančný objem obchodov s existujúcimi zákazníkmi, a pokiaľ zastúpený má aj naďalej podstatné prínosy z obchodu s týmito zákazníkmi. Náhrada má byť primeraná všetkým skutočnostiam, najmä províziám za obchody, ktoré obchodný zástupca stráca a ktoré vyplývajú z obchodov s týmito zákazníkmi.

28 Samotné pojmy tohto ustanovenia, pokiaľ rozlišujú medzi novými zákazníkmi a existujúcimi zákazníkmi, môžu určite poukazovať na to, že za nových zákazníkov možno považovať iba tých, s ktorými nemal zastúpený do sprostredkovania obchodným zástupcom vo všeobecnosti nijaký obchodný vzťah. Tieto pojmy však samé osebe neumožňujú s istotou konštatovať, či sa povaha „nového“ alebo „existujúceho“ zákazníka má posudzovať vo vzťahu k celej ponuke zastúpeného alebo osobitne ku konkrétnemu tovaru.

29 Článok 17 ods. 2 smernice 86/653 treba teda vykladať s prihliadnutím na kontext, do ktorého patrí, a ciele sledované touto smernicou (pozri analogicky rozsudky Csonka a i., C-409/11, EU:C:2013:512, bod 23, ako aj Vnuk, C-162/13, EU:C:2014:2146, bod 42).

30 Po prvé pokiaľ ide o kontext uvedeného ustanovenia, do ktorého patrí, uvedené ustanovenie je opatrením harmonizujúcim pravidlá uplatniteľné na zmluvu o obchodnom zastúpení, ako bolo pripomenuté v bode 23 tohto rozsudku. V tomto prípade z článku 1 ods. 2 smernice 86/653 vyplýva, že v rámci takej zmluvy je obchodný zástupca tým, ktorý má ako samostatne zárobkovo činný sprostredkovateľ trvalé oprávnenie dojednávať predaj alebo nákup tovaru pre zastúpeného, alebo dojednať a uzatvoriť tieto transakcie na účet a menom zastúpeného.

31 Navyše z článku 3 ods. 1 a 2 tejto smernice vyplýva, že obchodný zástupca musí v rámci uvedenej zmluvy dbať na záujmy zastúpeného predovšetkým tým, že vyvíja príslušnú snahu pri dojednávaní, a pokiaľ je to vhodné uzatvára transakcie, ktorými bol poverený.

32 Ako v podstate zdôraznila nemecká vláda vo svojich písomných pripomienkach, predmet činnosti obchodného zástupcu závisí teda od znenia zmluvy, ktorá ho spája so zastúpeným, a konkrétne od dohody zmluvných strán, pokiaľ ide o tovar, ktorý zastúpený chce predať alebo kúpiť prostredníctvom tohto obchodného zástupcu.

33 Po druhé v súvislosti s cieľmi sledovanými smernicou 86/653 treba pripomenúť, že táto smernica má najmä chrániť obchodného zástupcu v jeho vzťahu so zastúpeným (pozri v tomto zmysle rozsudky Honyvem Informazioni Commerciali, C-465/04, EU:C:2006:199, bod 19, a Quenon K., C-338/14, EU:C:2015:795, bod 23). Súdny dvor už rozhodol, že článok 17 tejto smernice má v tejto súvislosti rozhodujúci význam (pozri v tomto zmysle rozsudok Unamar, C-184/12, EU:C:2013:663, bod 39). Formuláciu odseku 2 tohto článku treba totiž vykladať v zmysle, ktorý prispieva k tejto ochrane obchodného zástupcu, a teda v plnom rozsahu prihliada na jeho zásluhy pri uskutočnení transakcií, ktorými je poverený. Pojem „noví zákazníci“ v zmysle tohto ustanovenia teda nemožno vykladať reštriktívne.

34 So zreteľom na predchádzajúce úvahy treba konštatovať, že vo vzťahu k tovaru, ktorého predajom zastúpený poveril obchodného zástupcu a o ktorom má prípadne dojednať uzavretie kúpnej zmluvy, treba preskúmať, či zákazník je nový alebo existujúci v zmysle článku 17 ods. 2 smernice 86/653.

35 V situácii, ako je tá vo veci samej, v ktorej je obchodný zástupca podľa znenia jeho zmluvy o obchodnom zastúpení poverený dojednaním predaja časti ponuky tovaru zastúpeného a nie celej ponuky, okolnosť, že osoba, s ktorou mal zastúpený obchodný vzťah týkajúci sa iného tovaru, nevylučuje, aby sa považovala za nového zákazníka, ktorého získal obchodný zástupca, ak sa mu svojou snahou podarilo vybudovať obchodný vzťah medzi touto osobou a zastúpeným týkajúci sa tovaru, ktorého odbytom bol poverený.

36 Spoločnosť Marchon však tvrdí, že zákazníkov, na ktorých sa odvoláva pani Karaszkiewicz, nemožno v prejednávanej veci považovať za nových v zmysle článku 17 ods. 2 smernice 86/653 v súvislosti s tovarom, ktorý predáva dotknutá osoba. Títo zákazníci totiž už mali obchodný vzťah so spoločnosťou Marchon, ktorý sa týkal okuliarových rámov obdobných tým, ktorých predaj mal poverenie dojednať obchodný zástupca, pričom tieto posledné uvedené rámy boli iba inej značky.

37 V tejto súvislosti samotná skutočnosť, že za okolností, ako sú tie vo veci samej, zákazníci, ktorých získal obchodný zástupca pre svojho zastúpeného, už predtým od zastúpeného kúpili tovar, ktorý je porovnateľný s tým, ktorého predaj týmto zákazníkom dojednal obchodný zástupca, nemôže postačovať na domnienku, že posledný uvedený tovar už bol súčasťou obchodných vzťahov, ktoré existovali s uvedenými zákazníkmi.

38 Za takých okolností treba so zreteľom na činnosť obchodného zástupcu ako sprostredkovateľa predaja, ako bola opísaná v bodoch 30 a 31 tohto rozsudku, preskúmať, či si odbyt predmetného tovaru zo strany dotknutého obchodného zástupcu vyžadoval úsilie pri dojednávaní alebo konkrétnu predajnú stratégiu zameranú na vznik osobitného obchodného vzťahu, pokiaľ tento tovar patrí do inej časti ponuky zastúpeného.

39 V tejto súvislosti, ako uviedol generálny advokát v bode 52 svojich návrhoch, skutočnosť, že zastúpený poverí obchodného zástupcu predajom nového tovaru zákazníkom, s ktorými už má určitý obchodný vzťah, môže naznačovať, že tento tovar patrí do inej časti ponuky, než je tovar, ktorý títo zákazníci doteraz kupovali, a že odbyt tohto nového tovaru týmto posledným uvedeným zákazníkom od tohto obchodného zástupcu vyžaduje vytvorenie osobitného obchodného vzťahu, čo však musí overiť vnútroštátny súd.

40 Táto analýza je podporená skutočnosťou, že distribúcia tohto tovaru sa vo všeobecnosti uskutočňuje v inom rámci podľa značiek, do ktorých patrí. V tejto súvislosti Súdny dvor už rozhodol, že značka často predstavuje okrem označenia pôvodu tovarov alebo služieb nástroj obchodnej stratégie používaný osobitne na reklamné účely alebo na získanie dobrej povesti s cieľom zaviazať si spotrebiteľa (rozsudok Interflora a Interflora British Unit, C-323/09, EU:C:2011:604, bod 39).

41 Okolnosti, ako sú tie vo veci samej, v ktorých, ako vyplýva z rozhodnutia vnútroštátneho súdu, je ponuka tovaru zastúpeného rozdelená podľa rôznych značiek, pričom každý z obchodných zástupcov je poverený dojednaním predaja iba jednej značky alebo niektorých konkrétnych značiek, tak môžu poukazovať na to, čo však vnútroštátny súd musí overiť, že títo obchodní zástupcovia musia s každým zákazníkom vytvoriť osobitný obchodný vzťah týkajúci sa značiek, ktorých predajom sú poverení.

42 Napokon, pokiaľ ide o tvrdenie spoločnosti Marchon, podľa ktorého je pre obchodného zástupcu jednoduchšie predať nový tovar osobám, ktoré už majú obchodný vzťah so zastúpeným, môže vnútroštátny súd toto tvrdenie, ak sa prejaví ako správne, v celom rozsahu zohľadniť v rámci posúdenia spravodlivej povahy náhrady podľa článku 17 ods. 2 druhej zarážky smernice 86/653 (pozri analogicky rozsudok Volvo Car Germany, C-203/09, EU:C:2010:647, bod 44).

43 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na prejudiciálnu otázku odpovedať, že článok 17 ods. 2 prvá zarážka smernice 86/653 sa má vykladať v tom zmysle, že zákazníci získaní obchodným zástupcom, ktorého zastúpený poveril predajom tovaru, sa majú považovať za nových zákazníkov v zmysle tohto

ustanovenia, a to napriek tomu, že títo zákazníci mali už s týmto zastúpeným obchodný vzťah týkajúci sa iného tovaru, ak predaj tohto prvého uvedeného tovaru obchodným zástupcom vyžadoval vytvorenie osobitného obchodného vzťahu, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.

O trovách

44 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol takto:

Článok 17 ods. 2 písm. a) prvá zarážka smernice Rady 86/653/EHS z 18. decembra 1986 o koordinácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa samostatných obchodných zástupcov sa má vykladať v tom zmysle, že zákazníci získaní obchodným zástupcom, ktorého zastúpený poveril predajom tovaru, sa majú považovať za nových zákazníkov v zmysle tohto ustanovenia, a to napriek tomu, že títo zákazníci mali už s týmto zastúpeným obchodný vzťah týkajúci sa iného tovaru, ak predaj tohto prvého uvedeného tovaru obchodným zástupcom vyžadoval vytvorenie osobitného obchodného vzťahu, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.

Podpisy